

prima instanță: V. Mironov
instanța de apel: E. Ababei, G. Polivenco, N. Matveeva

dosarul nr. 2ra-2398/13

Î N C H E I E R E

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii Ion Corolevschi și Tatiana Vieru

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Lucoare”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Lucoare” împotriva lui Hrapcencov Fiodor, Chiriac Pavel, Chiriac Daniela, Oficiul Cadastral Teritorial Sîngerei, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat Sîngerei cu privire la revendicarea bunului imobil, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2013, prin care apelul a fost admis

c o n s t a t ă

La 11 martie 2011 societatea pe acțiuni „Lucoare” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Hrapcencov Fiodor, Chiriac Pavel, Chiriac Daniela, Oficiul Cadastral Teritorial Sîngerei cu privire la revendicarea bunului imobil.

În motivarea cererii de chemare în judecată societatea pe acțiuni „Lucoare” a indicat că la 14 august 1995 a fost înregistrată la Camera înregistrării de Stat și la momentul fondării în capitalul statutar au fost incluse 18 imobile din raionul Sîngerei, printre care și magazinul de cărți din satul Dobrogea Veche r. Sîngerei.

Pe parcursul a mai bine de 10 ani datorită situației financiar-economice precare societatea pe acțiuni „Lucoare” nu a activat, însă începînd cu anul 2010 în urma analizei actelor ce confirmă dreptul de proprietate a reclamantului, precum și pentru înfăptuirea evidenței în societate s-a decis inventarierea imobilelor.

Astfel, printr-o cerere a solicitat Oficiului Cadastral Teritorial Sîngerei înregistrarea primară a bunurilor imobile ce fac parte din proprietatea societății pe acțiuni „Lucoare”, însă a primit refuz pe motiv că acestea sînt înregistrate după alți titulari de drepturi.

În temeiul extrasului s-a stabilit că imobilul din raionul Sîngerei, com. Dobrogea Veche, este individualizat prin nr. cadastral 7443116427.01, cu o suprafață de 217,4 m.p. și cu modul de folosință ca construcție comercială, fiind amplasat pe terenul aferent cu nr. cadastral 7443116427 cu suprafața de 0.0512 ha.

La fel s-a stabilit că această clădire a fost înstrăinată în repetate rînduri.

La 20 aprilie 2000 această construcție a fost înregistrată după Hrapcencov Fiodor în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2207 din 07 septembrie 1999.

Ulterior, la 21 ianuarie 2008 s-a întocmit contractul de vânzare-cumpărare nr. 199 între Hrapcencov Fiodor și Chiriac Daniela, care a fost înregistrat la OCT Sîngerei la 01 august 2008.

Solicită societatea pe acțiuni „Lucoare” anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 2207 din 07 septembrie 1999 a imobilului pîrîtului Hrapcencov Fiodor, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 199 din 21 ianuarie 2008 și procesului-verbal de recepție finală nr. 1 din 17 decembrie 2008 a imobilului pîrîților Chiriac Pavel și Chiriac Daniela, obligarea OCT Sîngerei de a înregistra dreptul de proprietate asupra imobilului din satul Dobrogea Veche raionul Sîngerei cu nr. cadastral 7443116427.01 după societatea pe acțiuni „Lucoare” și încasarea de la pîrîți în beneficiul societății pe acțiuni „Lucoare” a cheltuielilor de judecată.

La 30 noiembrie 2011 societatea pe acțiuni „Lucoare” a înaintat în procesul pendinte demers cu privire la antrenarea Inspectoratului Fiscal de Stat Sîngerei în calitate de intervenient accesoriu, iar prin încheierea instanței din aceeași dată a fost dispusă intervenția accesorie a Inspectoratului Fiscal de Stat Sîngerei.

Prin hotărîrea judecătoreiei Sîngerei din 05 martie 2012 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2013 apelul declarat de societatea pe acțiuni „Lucoare” a fost admis cu casarea hotărîrii judecătoreiei Sîngerei din 05 martie 2012 în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată și menținerea hotărîrii contestate în partea respingerii acțiunii ca tardivă.

La 26 aprilie 2013 societatea pe acțiuni „Lucoare” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2013, solicitînd casarea acesteia și remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii de recurs societatea pe acțiuni „Lucoare” a indicat că instanța de apel a încălcat normele de drept material, aplicînd o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A invocat că argumentele instanței de apel cum că administratorul societății pe acțiuni „Lucoare” a știut încă la 17 iunie 1999 despre sechestrarea bunului și intenția de vânzare a acestuia în cazul neachitării restanțelor este nefondat, deoarece de fapt societatea pe acțiuni „Lucoare” a luat cunoștință despre faptul că imobilul în litigiu aparține cu drept de proprietate altei persoane abia în luna octombrie 2010.

Consideră societatea pe acțiuni „Lucoare” că aceste circumstanțe impun concluzia înaintării acțiunii în termen, care nu este prescrisă.

Evenimentele ce au condus la vânzarea imobilului se datorează și demisionării în anul 2000 a fostului administrator al societății pe acțiuni „Lucoare”, Deleu Tamara, care era conștientă de aceste situații, însă acest fapt și înstrăinarea imobilului în litigiu nu pot fi puse în seama societății pe acțiuni „Lucoare”, care a îneput a fi din nou administrată abia la 16 aprilie 2002 de către Crihan Ecaterina.

Prin referința depusă la 15 iulie 2013, reprezentantul intimaților Chiriac Pavel și Chiriac Daniela, avocatul Anatolie Hotineanu a solicitat ca recursul

declarat de societatea pe acțiuni „Lucoare” să fie considerat inadmisibil pe motivul necorespunderii acestuia rigorilor art. 432 Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la dat primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul judecătorului raportor și verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de societatea pe acțiuni „Lucoare” în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Argumentele invocate de societatea pe acțiuni „Lucoare” sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile de declarare a recursului din următoarele motive.

Societatea pe acțiuni „Lucoare” nu a indicat concret care norme de drept material sau procedural au fost încălcate de către instanța de apel.

Prima instanță a respins acțiunea ca neîntemeiată și tardivă, iar societatea pe acțiuni „Lucoare” a declarat apel indicînd asupra încălcării normelor de drept material și procedural de către prima, deoarece nulitatea absolută este imprescriptibilă.

Instanța de apel a corectat aceste erori, a casat hotărîrea primei instanțe în partea respingerii acțiunii ca neîntemeiată și a menținut-o în partea respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind prescrisă, or la caz nu sunt aplicabile normele materiale referitoare la nulitatea absolută a actului juridic.

Argumentele recurentului că societatea pe acțiuni „Lucoare” nu a cunoscut despre vînzarea bunurilor pe motiv că nu a fost administrată din momentul plecării în anul 2000 a fostului administrator pînă la 16 aprilie 2002 cînd administrarea a

fost preluată de către Crihan Ecaterina sunt neîntemeiate și declarative, or, în cererea înaintată nu se solicită repunerea în termenul de adresare în judecată.

Mai mult ca atât, conform art. 6 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, înregistrarea are un caracter deschis.

Prin urmare, societatea pe acțiuni „Lucoare” avea posibilitatea de a cunoaște pe parcursul a mai bine de 10 ani dacă în urma sechestrării bunul imobil a fost sau nu vândut conform preîntâmpinării și procedurii legale, iar înaintarea unei acțiuni vădit prescrise sau insinența în vederea remiterii la rejudecare a pricinii în care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind prescrisă denotă o intenție de tergiversare a examinării în termen rezonabil a litigiilor deduse judecării.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural, a apreciat probele administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă și a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de societatea pe acțiuni „Lucoare” poartă caracter declarativ și nu se încadrează în prevederile art. 432, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de societatea pe acțiuni „Lucoare” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă de la data emiterii.

Președinte,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Ion Corolevschi

Tatiana Vieru